

ОБРАЗАЦ 5

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:
1. Датум и орган који је именовао комисију: 25.2.2026. године: Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен: др Гордана Степић, ментор, професор струковних студија, Дидактичка група предмета, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица др Дејан Савичевић, председник Комисије, професор струковних студија, Физичко и здравствено васпитање са методиком, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица Сања Рвовић, струковни мастер васпитач, васпитач, Предшколска установа „Др Сима Милошевић“, Земун, Београд
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:
1. Име, име једног родитеља, презиме: Маја, Бранислав, Дмитровић
2. Датум рођења, општина, Република: 19.03.1979., Београд, Звездара, Република Србија
3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм: Студијски програм: Струковни мастер васпитач Година уписа: 2024.
III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА: Подстицање развоја истраживачких вештина деце предшколског узраста кроз заједничко развијање теме/пројекта у вртићу
IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА: Завршни мастер рад кандидаткиње Маје Дмитровић под називом „Подстицање развоја истраживачких вештина деце предшколског узраста кроз заједничко развијање теме/пројекта у вртићу“ има укупно 65 страна, укључујући и прилоге. Рад садржи 31 нумерисану табелу, 26 слика, литературу и два прилога: анкетни упитник за васпитаче и чек-листу за анализу прича о теми/пројекту.

Текст рада организован је у следеће целине: Увод; Теоријски оквир истраживања; Методолошки оквир истраживања; Резултати истраживања и дискусија; Промена у пракси; Закључак; Литература и Прилози.

Теоријски део разматра дете као активног истраживача, основне истраживачке вештине, пројектни приступ и улогу васпитача и подстицајног окружења у учењу кроз непосредно искуство. Теоријска полазишта ослањају се на схватање детета као активног учесника у учењу и на пројектни приступ у којем васпитач прати деčја интересовања, обезбеђује материјале и подржава развој основних истраживачких вештина.

Циљ истраживања био је да се испитају могућности развоја истраживачких вештина деце кроз сагледавање ставова и уверења васпитачица и анализу начина на који су ове вештине подржане у педагошкој документацији. Примењени су дескриптивна метода, анкетирање упитником са скалом процене и анализа садржаја десет прича о темама/пројектима помоћу чек-листе за шест истраживачких вештина. Пригодни узорак чинило је 30 васпитачица из ПУ „Др Сима Милошевић“ у Земуну, вртића „Пачија школа“ у Новој Галеници.

У квантитативном делу коришћен је упитник са 35 тврдњи распоређених у три целине: сигурност у планирању и реализацији истраживања, уверења о значају природних наука у вртићу и изазови у њиховој примени. Одговори су дати на петостепеној скали. У квалитативном делу приче су анализирале према показатељима посматрања, класификовања, мерења, комуницирања, предвиђања и закључивања. Свака вештина је кодирана вредностима од 0 до 2, зависно од јасноће и развијености документованог доказа; нула означава да у причи није утврђен довољан показатељ, а не да активност није постојала.

Резултати анкете показују изразито позитиван однос васпитачица према истраживању природних феномена са децом. Њих 93,33% наводи да идеје за истраживање добија из деčјих питања, поступака и запажања, а 96,67% исказује сигурност у планирању ситуација учења које се односе на феномене из области наука о Земљи. Већина препознаје допринос истраживања развоју језика и комуникације, док 73,33% истиче допринос математичком мишљењу. Са тврдњом да природни феномени нису примерени предшколској деци не слаже се 83,33% испитаница.

Позитивни ставови нису у потпуности праћени редовном применом истраживачких активности: 43,3% испитаница примењује их повремено, 26,7% често, 6,7% веома често, а 23,3% ретко или никада. У последње три године 53,3% учествовало је у стручном усавршавању из области природних наука и STEM приступа, док 46,7% није. Као значајну препреку 63,34% испитаница наводи недостатак материјала и средстава; уочавају се и временски захтевна припрема и тешкоће у осмишљавању појединих истраживачких ситуација. Налази упућују на потребу за подршком установе у обезбеђивању материјала, простора и времена за заједничко планирање.

Анализа десет пројектних прича показала је неуједначену видљивост шест истраживачких вештина. Комуницирање је идентификовано у свих десет прича и достигло је 20 од 20 могућих поена. Посматрање је остварило 15 поена и било видљиво у девет прича, закључивање 12 поена у девет прича, класификовање 9 поена у седам прича, мерење 8 поена у шест прича, а предвиђање само 5 поена у четири приче. Пројекат „Симбол“ имао је највиши укупан скор, 12 од 12, док су неке приче показале подстицање само појединих истраживачких вештина. Ови показатељи односе се на оно што је забележено у документацији.

Поређење резултата анкете и анализе документације показује да позитивна уверења васпитачица нису увек праћена систематичним развијањем истраживачких вештина у пракси. У причама су добро представљени деčја запажања, разговори, цртежи и модели, али су ређе забележени почетна очекивања, избор поступка провере, резултати мерења и разлози за промену закључка. Предвиђања су ретко образложена и поређена са исходом; мерење се често своди на неформалну процену, а класификовање на унапред задат критеријум. Кандидаткиња исправно разликује недовољну видљивост вештине у причи од њеног евентуалног изостанка у самој пракси.

У примеру промене у пракси, пројекту „Узгајамо“, деца су истраживала шта је потребно семену поморанце да проклија. Семе је постављено у различите услове у погледу земље, воде и светлости. Деца су изнела предвиђања, пратила промене и упоређивала исходе, а један неочекивани резултат навео их је да преиспитају почетне претпоставке. Разговор са наставником биологије помогао им је да

размотре улогу влаге и кондензације. Пример показује како се полази од спонтаног децјег питања и поступно развијају посматрање, упоређивање, комуницирање, мерење, предвиђање и закључивање.

Препоруке се односе на повезивање децјих питања, предвиђања, избора начина провере, посматрања и мерења, бележења и поређења резултата, закључивања и представљања сазнања. Предложени су стручно усавршавање засновано на примерима из праксе, хоризонтална размена и подршка стручних сарадника.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ РАДА:

Завршни мастер рад садржи теоријски, методолошки и истраживачки део, приказ промене у пракси и препоруке засноване на налазима. Циљ, задаци, инструменти и тумачење резултата чине повезану целину усмерену на унапређење подршке децјем истраживању у вртићу.

Стручни допринос рада огледа се у повезивању уверења васпитачица са анализом конкретних поступака забележених у десет пројектних прича. Употребљена чек-листа и скала кодирања омогућавају да се за сваку од шест истраживачких вештина издвоје документовани примери и уоче области које захтевају подршку. Најизразитији налаз је разлика између високе заступљености комуницирања и посматрања и знатно слабије видљивости предвиђања, мерења и самосталног класификовања. Приказ теме/пројекта „Узгајамо“ даје добар пример како васпитач може да подржи децје претпоставке, праћење промене, мерење, разговор о неочекиваном исходу и закључивање засновано на доказима.

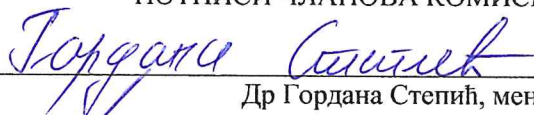
С обзиром на изнето, рад испуњава услове да буде прихваћен, а кандидаткињи одобрена јавна одбрана.

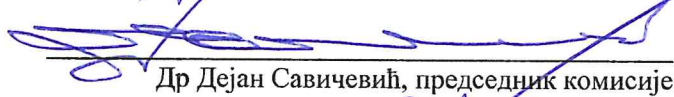
VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Гордана Степић, ментор

Др Дејан Савичевић, председник комисије

Сања Рвовић, члан комисије